

håndenværende personalestab ved ZM under alle omstændigheder for lille. Men enkelte afdelinger fandt at fordelingen af VIP'er af historiske og andre årsager måtte anses for skæv. 2. afdeling (hvirvelløse dyr minus insekter og bløddyr) havde tidligere rejst spørgsmålet i museumsrådet og gjorde det igen i april 1978, og museumsrådet nedsatte et udvalg til generel drøftelse af den fremtidige stillingspolitik ved ZM. Ud fra en række mere eller mindre håndterlige kriterier, såsom dyregruppernes »vigtighed«, artsrigdom og »diversitet« (dvs. relativt »ens« arter contra meget »uens« arter) fremkom udvalget med en revideret plan for fordeling af specialister ved museet, en fordeling som kun anfægtedes af udvalgets ornitologiske repræsentant. Ifølge planen skal museets basale funktioner varetages af 21 VIP'er, og ved en tilfældighed kom disse 21 stillinger til at fordele sig med 7 på hver »storafdeling«: vertebrater, invertebrater (fortrinsvis marine) og insekter. Planen tildeler fugleafdelingen to af de »basale« VIP-stillinger, og dette er netop udtryk for at man indrømmer museets fugleforskning en vis særstilling. Ingen anden dyregruppe med en tilsvarende formrigdom tildeles mere end en enkelt specialist. De få VIP-stillinger, som museet råder over udover de 21, skal ved vakance fordeles til den storafdeling, hvor der på det pågældende tidspunkt er særligt presserende opgaver eller en særligt kvalificeret ansøger.

Et stort flertal af museumsrådet vedtog denne plan, hvilket altså medførte at der p.t. er to krebsdyrfolk ved museet. I øvrigt spiller det vel i denne diskussion en vis rolle at den nyansatte har demonstreret interesse for og evne til udbygning af den marine forskning i Grønland.

Jeg er overbevist om at det på længere sigt er en uomtvistelig fordel for kvaliteten af forskningen og samlingspassningen ved ZM, at man ved vakancer i fremtiden ikke hver gang alene er bundet til at vælge den mest kvalificerede blandt dem, der har speciale inden for den pågældende dyregruppe, men kan sikre sig en virkelig kapacitet - det være sig inden for ornitologien eller andre hæderkronede discipliner ved Zoologisk Museum.

Torben Wolff

SVAR

TW skriver bl.a. at »- der er jo talrige andre videnskabeligt arbejdende ornitologer her til lands« og nævner navnene på 11 zoologer med ornitologi som speciale, der er ansat på forskellige institutioner i landet. Det forekommer mig, at dette argument er eminent grad viser, hvilken fortvivlet situation danske ornitologer befinder sig i, og at de er nødt til at søge stillinger, som kun perifert berører deres speciale. Ingen af de 11 er jo ansat som ornitologer, men som biologer, der kun i visse tilfælde kan tale ornitologiens sag. Stillingerne i Miljøministeriet, Hovedstadsrådet og Vildtbiologisk Station kræver utvivlsomt en ikke ringe diplomatisk sans, når or-

nitologiske synspunkter skal fremmes, eftersom de gældende personer ikke frit kan udtale sig i politiske sager.

Som TW selv nævner, bygger den nuværende stillingspolitik på ZM på en rapport af den 7. juni 1978. Som sammenfatning er udvalget, der fremkom med rapporten, kommet til følgende konklusion: »Ved fordeling af stillinger efter dyregrupper er det tilstræbt at afbalancere hensynene til de enkelte gruppers artsrigdom, diversitet og generelle rolle i evolutionsbiologiske studier«. At artsrigdommen skal være et kriterium lyder for undertegnede lægmand uforståeligt (i så fald skulle insektfolkene jo have mindst 3/4 af stillingerne). Derimod synes jeg, at »den generelle rolle i evolutionsbiologiske studier« er et udmærket argument, men det er trist at måtte konstatere, at det tilsyneladende er undgået museumsrådets opmærksomhed, at netop ornitologien formentlig er den disciplin, der har ydet mest på evolutionsforskningens område gennem de senere år. Mange steder i verden, ikke mindst i USA, foregår der i disse år en intensiv forskning på dette område, baseret på ornitologien. Netop fordi ornitologien er nået forholdsvis langt i klassificering og taksonomi, egner den sig fortræffeligt til videregående forskning. Sådan som museets stillingspolitik er udformet, ser det ud som om man lægger hovedvægten på den rent deskriptive systematik. Kan det virkelig være rigtigt? Er Zoologisk Museum ikke kommet længere?

TW nævner, at man har en højt kvalificeret ansøger til krebsdyrafdelingen, som altså herved får en mand mere, end ovennævnte rapport havde tiltænkt afdelingen. Der er unægtelig noget at leve op til for denne nye krebsdyrmand, som overtager Salomonsens stilling.

Det er selvsagt, at dansk ornitologi lider et meget alvorligt tilbageslag ved denne realokering, men det synes mig også, at bredden i Zoologisk Museums forskning må blive skadelidende, når man øjensynligt lægger en specialisering mod den deskriptive systematik-forskning over samlingerne til grund for stillingspolitikken.

Bent Pors Nielsen

Aktuelt

INTERNATIONALT SYMPOSIUM

Fra d. 17. til d. 21. september afholdes et internationalt symposium i Holland om studier over fuglepopulationer. Følgende hovedemner vil blive behandlet: 1) antallet af fugle i relation til fødemængden, 2) antallet af fugle i relation til territoriadfærd, 3) optimale fouragerings-strategier, 4) energetik hos fritlevende fugle, 5) cykliske ændringer i antal og adfærd hos Grouse, og 6) populationsdynamik hos Musvit. Tilmelding og yderligere oplysninger via redaktionen.